

HOTĂRIRE

25 aprilie 2016
nr. 136/9

mun. Chișinău

Completul de admisibilitate nr. 1 al Colegiului Disciplinar

Având în componența sa:

Președintele completului
Membrii

Domnica Manole
Vitalie Gamurari
Stelian Teleucă

examinând contestația depusă de administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 12 octombrie 2015, adoptată la examinarea sesizării depuse de administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorii Curții de Apel Chișinău Ana Panov, Maria Moraru, Anatolie Minciuna, și judecătorii Curții Supreme de Justiție, Ion Corolevschi, Ion Druță și Liliana Catan,-

CONSTATĂ :

1. La data de 07 octombrie 2015, administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco a depus la Consiliul Superior al Magistraturii o sesizare privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorii Curții de Apel Chișinău Ana Panov, Maria Moraru, Anatolie Minciuna, și judecătorii Curții Supreme de Justiție, Ion Corolevschi, Ion Druță și Liliana Catan.

2. În motivarea sesizării depuse, administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco a indicat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „Buge Petricanca”, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iulie 2013, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Institutul Național de Cercetări Economice al Academiei de Științe a Moldovei către SRL „Buge Petricanca” cu privire la evacuarea din imobil și încasarea sumei, și acțiunea depusă de SC „Lucet Comerț” SRL către SRL „Buge Petricanca” privind evacuarea din imobil și încasarea prejudiciului moral.

3. La fel, autorul sesizării a menționat că, în decizia respectivă, nu numai că au fost ignorate, dar nici nu au fost indicate două decizii ale Curții Supreme de Justiție pe marginea problemei abordate anterior, prin care s-a anulat înregistrarea fără drept, din 1999, a încăperilor litigioase pe numele Institutului Economiei, și nici nu a fost menționată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29.06.2010, rămasă irevocabilă, prin care s-a dispus atribuirea SRL „Buge Petricanca” a dreptului de proprietate asupra încăperilor în cauză.

4. Indică autorul sesizării că, în acest act judecătoresc nu a fost menționat nici certificatul emis de Î.S. „Cadastru” privind înregistrarea proprietății pe numele SRL „Buge Petricanca”, precum și alte multiple fapte semnalate în cererea SRL „Buge Petricanca” depusă la Curtea Supremă de Justiție la data de 29.06.2015 și în cererea motivată din 14 august 2015.

5. Afirmă autorul sesizării că, prin decizia sa din 30 septembrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a luat în considerație și a reținut doar faptele prezentate de o singură parte referitoare la pretinsa închiriere de către firma SRL „Buge Petricanca” a încăperilor litigioase de la Institutul

Economiei, tapte bazate pe aceste cereri și neconfirmate documentar, argumentele celeilalte părți fiind pur și simplu ignorate.

6. Prin decizia Inspecției Judiciare din 12 octombrie 2015, a fost respinsă sesizarea depusă de administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco ca fiind vădit neîntemeiată.

7. Pentru a se pronunța astfel, Inspecția Judiciară a reținut că, faptele invocate în sesizare nu fac referință la abaterile prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și nu constituie temei pentru întocmirea unui raport de abatere disciplinară pentru prezentarea completului de admisibilitate al Colegiului Disciplinar pentru examinare.

8. Ne fiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția Judiciară, administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco, la data de 30 octombrie 2015, a depus o contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 12 octombrie 2015, și a solicitat Completului de Admisibilitate admiterea contestației, casarea deciziei Inspecției Judiciare, cu trimiterea cauzei disciplinare spre examinare Plenului Colegiului disciplinar.

9. În susținerea contestației depuse, administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco a invocat că, Inspecția Judiciară nu a dat o apreciere cuvenită motivelor invocate în sesizare. La fel, autorul sesizării consideră că în acțiunile judecătorilor vizați în sesizare se conturează existența abaterii disciplinare prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178/2014.

10. Studiind contestația depusă de administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco și actele administrate în ședința Completului, verificând argumentele expuse de petiționar, Completul de Admisibilitate al Colegiului Disciplinar consideră că contestația depusă este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată, pentru următoarele argumente.

11. În conformitate cu prevederile 22 alin. (2) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data când i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată. Decizia este semnată de inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea și contrasemnată de inspectorul-judecător principal. Decizia inspecției judiciare de respingere a sesizării poate fi contestată de către autorul sesizării în termen de 15 zile de la data recepționării deciziei, la completul de admisibilitate al colegiului disciplinar.

12. Conform art. 29 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014, Plenul colegiului disciplinar, în cazul contestării hotărârii de respingere a sesizării, adoptă una dintre următoarele soluții respingerea contestației și menținerea hotărârii completelor de admisibilitate ale colegiului disciplinar.

13. După cum rezultă din conținutul sesizării cât și din conținutul contestației depuse de administratorul SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco, petiționarul își exprimă dezacordul cu acțiunile judecătorilor Curții de Apel Chișinău Ana Panov, Maria Moraru, Anatolie Minciuna, și judecătorilor Curții Supreme de Justiție, Ion Corolevschi, Ion Druță și Liliana Catan, admise la examinarea cauzei civile la acțiunea depusă de Institutul Național de Cercetări Economice al Academiei de Științe a Moldovei (Institutul de Economie, Finanțe și Statistică) împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Buge-Petricanca” cu privire la evacuarea din imobil și încasarea sumei, la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Lucet Comerț” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Buge-Petricanca” privind evacuarea din imobil și încasarea prejudiciului material.

14. Argumentele expuse în sesizare se limitează la următoarele obiecții: judecătorii vizați în sesizare au adoptat o hotărâre neîntemeiată.

15. Astfel, după cum rezultă din materialele procedurii disciplinare, la 10 aprilie 2007, Institutul de Economie, Finanțe și Statistică (în prezent Institutul Național de Cercetări Economice al Academiei de Științe a Moldovei) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Buge-Petricanca”, solicitând evacuarea IM Moldo-germană „Buge-Petricanca” din spațiul nelocativ cu suprafața de 330 m², din str. Petricani 19/4, mun. Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată.

16. La 27 iulie 2012, SRL „Lucet Comerț” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Buge-Petricanca”, solicitând evacuarea SRL „Buge-Petricanca” din demisolul imobilului din str. Petricani, 19/4, mun. Chișinău; încasarea de la SRL „Buge-Petricanca” a prejudiciului în sumă de 16 274 lei, pentru fiecare lună, începând cu 01.10.2011; încasarea cheltuielilor de judecată.

17. Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 19 iulie 2013: S-a admis în totalitate acțiunea înaintată de Institutul de Economie, Finanțe și Statistică către SRL „Buge-Petricanca” privind evacuarea din imobil și încasarea sumei; S-a admis în totalitate acțiunea înaintată de SRL „Lucet Comerț” către SRL „Buge-Petricanca” privind evacuarea din imobil și încasarea prejudiciului material. S-a dispus evacuarea SRL „Buge-Petricanca” din spațiul nelocativ cu suprafața de 693 m.p. din str. Petricani 19/4, mun. Chișinău; S-a încasat de la SRL „Buge-Petricanca” în beneficiul Institutului de Economie, Finanțe și Statistică suma de 1 791 657,83 (un milion șapte sute nouăzeci și unu mii șase sute cincizeci și șapte lei și 83 bani) lei; S-a încasat de la SRL „Buge-Petricanca” în beneficiul SRL „Lucet Comerț” prejudiciul material în sumă de 341 754,00 (trei sute patruzeci și una mii șapte sute cincizeci și patru) lei; S-a încasat de la SRL „Buge-Petricanca” în beneficiul SRL „Lucet Comerț” cheltuielile de judecată în sumă totală de 31 408,62 (treizeci și unu mii patru sute opt lei și 62 bani) lei; S-a încasat de la SRL „Buge-Petricanca” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 49 900,00 (patruzeci și nouă mii nouă sute) lei.

18. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „Buge-Petricanca” și menținută hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 19 iulie 2013.

19. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2015, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Buge-Petricanca” s-a considerat inadmisibil.

20. În primul rând, se menționează că, dezacordul administratorului SRL „Buge Petricanca”, Anatolie Nesterenco cu soluția instanței de judecată nu poate constitui obiect de examinare la Colegiul Disciplinar, sau la Inspekția Judiciară, or, nimeni în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise. În activitatea sa, Consiliul Superior al Magistraturii a menționat că, independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

21. Cele menționate anterior au fost reiterate de altfel și în hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 07 iunie 2011, conform căreia, potrivit pct. 2 din principiul V al Recomandării nr.(94)12 al Comitetului de Miniștri către statele-membre ale Consiliului Europei “Privind independența, eficiența și rolul judecătorului”, adoptate la 13 octombrie 1994, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzei în mod echitabil, eficient și rapid.

22. În al doilea rând, Completul de admisibilitate reiterează că, conform art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 178/2014, constituie abatere disciplinară: aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme.

23. La acest capitol, se remarcă că, legiuitorul a circumscris sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părții. Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și pentru care, un observator rezonabil, nu poate găsi o justificare.

24. Raportat la dispoziția legală mai sus enunțată, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este necesar, ca sub aspectul laturii obiective, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, judecătorul să fi nesocotit o normă de drept material sau procesual, iar sub aspectul laturii subiective, ca această nesocotire să aibă un caracter grav, neîndoielnic și nescuzabil.

25. Completul de Admisibilitate reține că, aspectele de ilegalitate a actelor judecătorești, așa cum au fost prezentate în cuprinsul sesizării, vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate prin prisma temeiului de drept reținut, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței a cărei soluție poate fi supusă verificării doar în căile de atac și nu poate face obiectul acțiunii disciplinare, or, în caz contrar, s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului reflectat în Constituția Republicii Moldova.

26. Deci, se conchide că, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece o cauză, iar opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

27. Sub aspectul laturii subiective, pentru a se reține existența abaterii disciplinare prevăzute de art. art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este necesar a avea în vedere definirea noțiunilor de rea-credință și neglijență gravă.

28. Astfel, reaua-credință în accepțiunea reglementării conținute în art. art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, impune condiția ca judecătorul să urmărească sau să accepte prin încălcarea cu știință a normelor de drept material ori procedural vătămarea unei persoane. Judecătorul care acționează cu rea-credință realizează o distorsionare conștientă a dreptului, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, în scopul producerii unei vătămări.

29. Prin urmare, reaua-credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces, iar elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

30. În ceea ce privește cea de-a doua formă de vinovăție, legiuitorul, prin folosirea sintagmel de „neglijență gravă” a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”, și astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

31. În consecință, pentru a se putea reține „neglijență gravă” este necesar ca judecătorul să manifeste o încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave

asupra întăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave.

32. Din această perspectivă și în raport cu materialul probatoriu administrat în cauză, nu se poate reține, sub aspectul laturii subiective, că atitudinea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, Maria Moraru și Anatolie Minciuna, și judecătorilor Curții Supreme de Justiție, Ion Corolevschi, Liliana Catan și Ion Druță raportată la modalitatea de soluționare a cauzei civile menționate anterior, este expresia relei credințe sau a neglijenței grave în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor de drept procesual penal, ci reflectă interpretarea normei juridice reținute ca și temeiul de drept, judecătorul neurmând producerea unui rezultat prejudiciabil vreunei părți.

33. Deci, Completul de Admisibilitate reține că, în speță nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

34. Așa fiind, analizând cumulum probelor administrate la procesul disciplinar prin prisma pertinentei, concludenții și admisibilității acestora, Completul de Admisibilitate concluzionează că, Inspekția Judiciară întemeiat a respins sesizarea depusă de directorul SRL „Buge-Petricanca”, D. Nesterenco pe motiv că, pe parcursul examinării contestației nu au fost stabilite careva circumstanțe ce ar confirma că judecătorii vizați în sesizare a comis o abatere disciplinară.

35. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, la examinarea sesizării depuse de directorul SRL „Buge-Petricanca”, D. Nesterenco, Inspekția Judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar argumentele expuse în contestație au un caracter declarativ, Completul de admisibilitate al Colegiului Disciplinar ajunge la concluzia de a respinge contestația depusă de directorul SRL „Buge-Petricanca”, D. Nesterenco.

În contextul celor enunțate, conducându-se de prevederile art. 29 alin. (2) lit. a) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate,-

HOTĂRĂȘTE :

Se respinge contestația depusă de directorul SRL „Buge-Petricanca”, D. Nesterenco împotriva deciziei Inspekției Judiciare din 12 octombrie 2015, adoptată în urma examinării sesizării depuse de directorul SRL „Buge-Petricanca”, D. Nesterenco cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorii Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, Maria Moraru și Anatolie Minciuna, și judecătorii Curții Supreme de Justiție, Ion Corolevschi, Liliana Catan și Ion Druță.

Hotărârea este irevocabilă și nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărârea completului de admisibilitate se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele completului

Domnica Manole

Membrii completului

Vitalie Gamurari

Stelian Teleucă

